

Arrest

nr. 92 923 van 4 december 2012
in de zaak RvV X en X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 juli 2012 en 25 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 september 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 8 september 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 15 oktober 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 maart 2011 en op 12 april 2012.

1.3. Op 26 juni 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 juni 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die de Iraakse nationaliteit bezit en het soennitisch geloof aanhangt, verklaart afkomstig te zijn van Safwane in de provincie Basra in Zuid-Irak. U zou niet politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst. Uw vader zou stamleider zijn geweest van uw soennitische stam 'al Gafaji'. In 2004 zou u met uw familie uit voorzorgsmaatregelen vanwege het losgebroken sectarisch geweld tussen soennieten en sjiieten naar Nasseriyah (Dhiqar) in Zuid-Irak zijn verhuisd. Uw familie zou er tot 2008 hebben gewoond in de wijk 'Sumar' en geen vervolgingsproblemen hebben ondervonden met sjiieten. In 2004 zou uw vader als soennitische stamleider lid zijn geworden van het bureau van de 'Lajnat Isnat al Ashair' of de 'Tribe Support Council' van Nasseriyah. De 'Tribe Support Council' is opgericht door de Iraakse autoriteiten om conflicten tussen Iraakse stammen te beslechten en zo bij te dragen aan de stabiliteit en veiligheid van Irak. Deze Council zou bestaan uit zowel soennitische als sjiietische stamleiders. Uw vader zou ook lid zijn geweest van de soennitische politieke partij 'Hezb al Islami'. Tijdens jullie verblijf in Nasseriyah zou uw ouderlijk huis zijn ingenomen door leden van de regerende sjiietische partij 'al Dawa'. Ze zouden jullie huis hebben beschadigd. Na jullie terugkeer naar Safwane in Basra in 2008 zouden de Iraakse autoriteiten jullie huis opnieuw aan uw familie hebben toegewezen en schadevergoeding hebben uitbetaald. In 2007 zou u bij de lokale politie van Basra zijn gerecruteerd als persoonlijke lijfwacht van uw vader. U zou uw vader persoonlijk hebben bewaakt tijdens zijn verplaatsingen van en naar de 'Tribe Support Council'. In 2008 zou het sectarisch geweld tussen soennieten en sjiieten in Basra zijn geluwd. U zou hierdoor met uw familie naar Safwane zijn teruggekeerd. Uw vader zou sinds zijn verhuis naar Safwane zijn aangesloten bij het bureau van de 'Tribe Support Council' van Basra. Tot juli 2010 zou uw vader nooit enige vervolgingsproblemen hebben ondervonden in Basra als soennitische stamleider en lid van de 'Tribe Support Council'. Op 25 juli 2010 zou hij in zijn wagen onderweg naar de 'Tribe Support Council' aan een vervalste controlepost zijn doodgeschoten, vermoedelijk door sjiietische gewapende milities. Die dag zou u uw vader niet hebben vergezeld als lijfwacht. Uw broer Zaid zou klacht hebben neergelegd bij de politie tegen de moord op uw vader. Op dezelfde dag van de moord op uw vader zou uw broer Zaid een anonieme dreigtelefoon hebben ontvangen. Zijn belagers zouden met de mobiele telefoon van uw vader hebben gebeld en ermee gedreigd hebben uw gehele familie zoals uw vader te zullen vermoorden indien jullie Basra niet zouden verlaten. Drie dagen na de moord op uw vader zou u, uw moeder en al uw broers naar Nasseriyah zijn gevlucht. Alleen uw twee gehuwde zussen zouden in Basra zijn blijven wonen. U zou 19 dagen in Nasseriyah bij uw oom hebben verbleven en hierna Irak hebben verlaten. Uw moeder en broers zouden eerder Irak hebben verlaten en naar Syrië zijn gevlucht. Uw broer Zaid zou zijn achtergebleven in Nasseriyah om uw vader tijdelijk als stammenleider op te volgen en jullie eigendommen te beheren. Uit vrees als zoon van een soennitische stamleider hetzelfde lot te zullen ondergaan als uw vader en uit vrees voor sanctie voor desertie uit de Iraakse politie zou u op 11 augustus 2010 legaal Turkije zijn ingereisd. Vervolgens zou u clandestien per vrachtwagen naar België zijn doorgereisd voor asiel. Ter staving van uw asielerelaas legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, woonattest vader, uw politiekaart, uw aanstellings- en opleidingsattest bij de politie, een lidkaart van uw vader bij de 'Tribe Support Council', de overlijdensakte van uw vader en een proces-verbaal van de politie omtrent de moord op uw vader.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-Generaal Voor de Vluchtelingen en Staatslozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient opgemerkt dat er ernstige twijfels zijn gerezen omtrent de geloofwaardigheid van het vermeend lidmaatschap van uw vader bij de 'Tribe Support Council'. U heeft gedurende uw asielprocedure hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat uw vader slechts lid zou zijn geweest van een enkele politieke partij namelijk de 'Hezb al Islami'. De 'Tawafaq al Watani' waarvan uw vader ook lid zou zijn zou geen politieke partij zijn. De 'Tribe Support Council' zou hetzelfde zijn als de 'Tawafaq al Watani' (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 2, p. 3). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u geheel anders dat de 'Tawafaq al Watani' een lijst is van verschillende sjiietische en soennitische politieke partijen die deelneemt aan de Iraakse verkiezingen. Zo zou de 'Hezb al Islami' deel uitmaken van deze lijst. De 'Tribe Support Council' zelf zou geen politiek orgaan zijn maar wel behoren tot de 'Tawafaq al Watani' (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 1). Vervolgens verklaarde u tijdens uw eerste

gehoor dat uw vader door de 'Wafq al Sunni' (Raad voor de beheer van soennitische eigendommen) én door de 'Hezb al Islami' zou zijn voorgedragen als lid van de 'Tribe Support Council' (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 3, p. 8). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u geheel anders dat de kandidatuur van uw vader enkel door de 'Hezb al Islami' zou zijn gedragen en door geen enkele andere soennitische politieke partij of organisatie (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 2). Verder verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat de 'Tribe Support Council' van Basra uit zeven stammenleiders zou bestaan: drie soennitische en vier sjiitische stammenleiders. Salman Abdelrazak al Kanhaan en Oussama al Kanhaan zouden naast uw vader de enige soennitische stammenleiders zijn geweest. Zij zouden zowel de soennieten van Nasseriyah (Dhiqar) als Basra vertegenwoordigen (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 5, p. 8). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u geheel anders dat naast uw vader er maar één andere soennitische stamleider zou hebben bestaan voor de 'Tribe Support Council' van Basra, namelijk Selman Abderrazak al Kanhaan. De overige vijf stammenleiders zouden allen sjiieten zijn (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 3). Ook voor de 'Tribe Support Council' van Nasseriyah zou er buiten uw vader slechts één andere soennitische stamleider zijn namelijk Othman Mohsin Fares (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 3).

Bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van het vermeende lidmaatschap van uw vader als lid van de 'Tribe Support Council'. Uzelf verklaarde sinds 2007 tot juli 2010 als persoonlijke lijfwacht van uw vader verantwoordelijk te zijn geweest voor zijn veiligheid bij zijn verplaatsingen van en naar de 'Tribe Support Council'. U zou uw vader vaak hebben opgewacht vóór of binnen het gebouw van de 'Tribe Support Council' samen met de lijfwachten van de overige stammenleiders (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 4, p. 5, p. 6, p. 9). Hierdoor dient aangenomen dat u kennis heeft van de samenstelling van de 'Tribe Support Council' en ook dat u als zoon van een soennitische stamleider minstens de namen kent van de soennitische stammenleiders van deze 'Council'. Bovendien legde u een lidmaatschapskaart neer van uw vader bij de 'Tribe Support Council' die vragen doet rijzen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u geen enkel identiteitsdocument kan voorleggen van uw vader waardoor uw verwantschap met de persoon vermeld op deze lidkaart niet met zekerheid kan worden vastgesteld. Uw voorgelegde woonattest van uw vader is niet afdoende omdat het geen officieel identiteitsdocument is. Vervolgens heeft u omtrent de identiteitsdocumenten van uw vader tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat u de identiteitskaart van uw vader niet aan het CGVS kan voorleggen omdat dit document zou zijn meegenomen door zijn moordenaars (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 7). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u geheel anders dat de identiteitskaart van uw vader bij jullie thuis zou hebben gelegen en dat uw broer na de moord op uw vader dit document aan de politie zou hebben overhandigd. Het identiteitsdocument zou vervolgens door de onderzoeksrechter zijn ingehouden (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 2, p. 3). Voorts dient opgemerkt dat het zeer merkwaardig is dat op de Engelstalige kant van de lidkaart van de 'Tribe Support Council' bij het veld 'position' de naam Hassain Al-Matar staat en niet het lidmaatschap van uw vader bij deze 'Council', dit terwijl aan de Arabische kant van de kaart deze functie wel vermeld staat. Hiermee geconfronteerd, verklaarde u niet te weten waar de naam Hassain Al-Matar vandaan komt en waarom het vermeld staat op de kaart van uw vader. U zou uw vader de naam Hassain Al-Matar hebben horen vallen maar verder geen informatie hebben over deze persoon (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 4).

Dient tevens aangestipt dat er evenzeer twijfels zijn gerezen omtrent de geloofwaardigheid van uw vermeende tewerkstelling als politie-agent. Zo legde u een politiekaart neer welke overduidelijk een ingescande kopie is. Vervolgens blijken een aantal gegevens op de politiekaart niet overeen te komen. Zo vermeldt de Arabische kant van de kaart als afleveringsdatum 11 juni 2008 en 10 juni 2012 als vervaldatum. Op de Engelstalige kant staan er andere data vermeld namelijk 6 november 2008 als afleveringsdatum en 6 oktober 2012 als vervaldatum. Hiermee geconfronteerd, verklaarde u tijdens uw eerste gehoor niet te weten waarom de data in de Arabische versie verschillen met de Engelstalige versie. Ook verklaarde u dat de Engelstalige versie niet de volledige vertaling zou zijn van de Arabische versie (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 6). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u plots dat deze fouten te wijten zouden zijn aan een gebrekkige Iraakse administratie sinds de val van het Baathregime in 2003 (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 5). Ook legde u omtrent deze politiekaart tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat u in Irak sinds uw aanstelling bij de politie op 20 mei 2007 slechts over deze politiekaart zou hebben beschikt, ontvangen in juni 2008. Na een jaar tewerkstelling bij de politie zou u enkel nog een attest hebben ontvangen van uw politie-opleiding maar nooit een andere politiekaart. Ook maakte u op geen enkel moment gewag van uw aanvraag van een elektronische politiekaart (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 6). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u geheel anders bij uw aanstelling als politieagent op 20 mei 2007 wel een politiekaart te hebben ontvangen. U zou deze kaart hebben gebruikt tot u in juni 2008 uw voorgelegde politiekaart zou hebben gekregen. Tevens verklaarde u eind 2009 een vernieuwde elektronische politiekaart te hebben aangevraagd die u normaliter in juni 2010 zou

hebben moeten ontvangen. Door vertraging van de Iraakse administratie en uw vlucht uit Irak in augustus 2010 zou dit niet zijn gelukt (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 5). Het is opmerkelijk dat u tijdens uw eerste gehoor met geen woord heeft gerept over de aanvraag van deze elektronische kaart.

Uit bovengaannde vaststellingen dient afgeleid dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beroep als politieagent en functie van persoonlijke lijfwacht van uw vader. Bovendien kon u van deze functie als lijfwacht geen enkel begin van bewijs voorleggen. Uw voorgelegde documenten van uw aanstelling bij de politie en attest van uw politie-opleiding betreffen kopies en geenszins originelen waardoor de bewijswaarde gering is.

Gezien het vermeende lidmaatschap van uw vader als soennitische stamleider ongeloofwaardig is bevonden, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn moord door sjiitische milities. Bovendien heeft u hieromtrent incoherente en weinig geloofwaardige verklaringen afgelegd. Zo verklaarde u dat uw vader op 25 juli 2010 onderweg naar de 'Tribe Support Council' zou zijn vermoord door vermoedelijk sjiitische milities omdat hij een soennitische stamleider zou zijn. Vooreerst is het merkwaardig dat u als persoonlijke lijfwacht van uw vader hem die dag niet zou hebben vergezeld naar de 'Tribe Support Council' zoals gewoonlijk. Uw uitleg als zou u die dag van uw vader de toelating hebben gekregen uw salaris op te halen, is niet overtuigend. Immers, uzelf verklaarde dat die bewuste dag u niet zou zijn vervangen door een andere lijfwacht. Zo zou uw vader alleen zonder enige bewaking naar de 'Tribe Support Council' zijn vertrokken (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 8, p. 9). Dat uw vader die sinds 2004 stamleider zou zijn juist die dag op 25 juli 2010 voor het eerst zou zijn aangevallen door gewapende mannen is op zijn minst bevreemdend. Immers, uzelf verklaarde dat hij al die jaren als soennitische stamleider nooit enige vervolgingsproblemen zou hebben ondervonden met sjiieten (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 8, p. 9). Vervolgens is het zeer merkwaardig dat u niet weet of de overige soennitische stammenleiders van de 'Tribe Support Council' ook bedreigingen zouden hebben ontvangen en of zouden zijn aangevallen door gewapende sjiitische groeperingen. U zou na de moord op uw vader hierover geen poolshoogte hebben genomen bij de 'Tribe Support Council' noch bij de overige soennitische stammenleiders of hun lijfwachten. Uw uitleg als zou u zich niet hebben willen bemoeien en u enkel bezig hebben gehouden met de moord op uw vader (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 9, p. 10 en gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 7, p. 8) is geheel niet overtuigend. Immers, juist door informatie in te winnen bij andere soennitische stammenleiders en hun lijfwachten en de hulp in te roepen van de 'Tribe Support Council' die nauw samenwerkt met de Iraakse autoriteiten is het mogelijk meer duidelijkheid te krijgen over de belagers van uw vader. Dat u hierin niet geïnteresseerd zou zijn geweest, ondermijnt in sterke mate uw bewering als zou uw vader zijn vermoord door sjiitische milities. Bovendien heeft u omtrent zijn moord tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat tijdens de rouwdienst van uw vader bij u thuis slechts drie stammenleiders op bezoek zouden zijn gekomen, namelijk Jabar Abdel Galak, Ayad al Omaid en Selman Abdelrazak. U zou niet weten of Selman Abdelrazak soenniet of sjiit zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 10). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u geheel anders dat alle zeven stammenleiders van de 'Tribe Support Council' op de rouwdienst aanwezig zouden zijn geweest en verklaarde u zonder enige twijfel dat Selman soenniet zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 8). Vervolgens verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat op de dag van de moord op uw vader uw broer Zaid een dreigtelefoon zou hebben ontvangen waarin uw gehele familie zou zijn bevolen Basra te verlaten, zoniet zouden jullie worden vermoord (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 10). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u geheel anders dat jullie belagers uw familie zouden hebben bevolen niet alleen Basra maar Irak te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 8).

Bovenstaande vaststellingen roepen ernstige twijfels op omtrent de authenticiteit van uw voorgelegde proces-verbaal van de politie omtrent de moord op uw vader. U verklaarde dit document per post van uw achtergebleven broer in Irak te hebben ontvangen. Echter, zeer merkwaardig is dat u verklaarde de inhoud van dit document niet te kennen omdat u het proces-verbaal niet zou hebben gelezen. Zo zou u niet weten of de resultaten van het politie-onderzoek vermeld staan (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 7). Het is zeer bevreemdend dat u, die beweert dat uw vader zou zijn vermoord, niet eens de moeite heeft gedaan om het proces-verbaal omtrent zijn moord door te nemen. Bovenstaande roept ernstige twijfels omtrent de authenticiteit van uw voorgelegde overlijdensakte van uw vader. Zoals eerder vermeld, legde u geen enkel identiteitsdocument neer van uw vader waardoor niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat de overledene uw vader is. Overigens kan uit deze overlijdensakte niet worden afgeleid dat de overledene in de door u opgegeven omstandigheden zou zijn vermoord.

Tot slot legde u een document neer van de 'Wafq al Sunni' van de verplichte verhuis van uw familie naar Nasseriya na de uitbraak van het sectarisch geweld tussen soennieten en sjiieten in Basra. Dit document vermeldt ook de aanvraag van een schadevergoeding van de Iraakse autoriteiten voor

schade aangericht door leden van de sjiietische partij 'al Dawa' die jullie huis in jullie afwezigheid zouden hebben ingenomen (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 7). Echter, gedurende uw tweede gehoor beweerde u geheel anders niet meer te weten of jullie huis door leden van 'al Badr' dan wel 'al Fadila', twee andere sjiietische partijen, zou zijn ingenomen (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 6).

Bovenstaande vaststellingen ondergraven volledig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U heeft niet aannemelijk kunnen maken een gegronde vervolgingsvrees te koesteren in de zin van de Conventie van Genève. Uw voorgelegde identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bewijzen weliswaar uw identiteit en afkomst uit Basra welke hier niet ter discussie staan, maar zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in gunstige zin te wijzigen.

Tot slot dient door het CGVS te worden opgemerkt dat naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Basra in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen. Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

In het zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiietische pelgrims in Kerbala en Najaf.

U komt uit de stad Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm en stabiel is. Basra wist de voorbije twee jaar grotendeels te ontsnappen aan het geweld en er werden nauwelijks nog grote aanslagen gepleegd. Ook in 2011 bleef de veiligheidssituatie relatief stabiel. Er vinden slechts sporadisch veiligheids-incidenten plaats oa. raket-en mortiervuur op de internationale luchthaven van Basra. Het geweld beheerst veel minder het dagelijkse leven van de burgers dan in andere delen van Irak en er zijn tekenen van economisch herstel. De relatieve kalmte in Basra zorgt ervoor dat heel wat IDP's naar Basra zijn teruggekeerd.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Basra, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Samenvoeging van de beroepen

Tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen inzake voornoemde B.B.K., werd beroep aangetekend bij verzoekschrift van 23 juli 2012, ingediend door advocaat S. Van Wesemael en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummer RvV 102 703. Bij verzoekschrift van 25 juli 2012, ingediend door advocaat P.J.P. Lips en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummer RvV 104 017, werd eveneens beroep ingediend tegen voormelde beslissing. Beide verzoekschriften hebben dezelfde bestreden beslissing tot voorwerp. Derhalve worden de beroepen gekend onder de dossiernummers RvV 102 703 en RvV 104 017 samengevoegd.

3. Over de rechtspleging

Tijdens de terechtstelling van 19 oktober 2012 wordt vastgesteld dat een aantal documenten niet werden toegevoegd aan het administratief dossier. Op basis van artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is de Raad gerechtigd *"alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich uit te spreken heeft, door de partijen te doen voorleggen"*. De Raad vraagt verwerende partij de badge van verzoekers vader ingediend door verzoeker in de loop van de administratieve procedure en waarop de bestreden beslissing is gesteund voor te leggen. Een kopie van de "Tribes Support Council Badge" wordt aan het dossier toegevoegd.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. In een eerste middel – zoals uiteengezet in het eerste verzoekschrift dd. 23 juli 2012 – afgeleid uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van Administratieve akten (lees: betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen) en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij belangrijke stukken aanbrengt die aantonen dat zijn vader vermoord is, met name een overlijdensakte en een PV van de politie omtrent de moord op zijn vader. Hij wijst erop dat hij bovendien aantoonst dat zijn vader lid is van de 'Tribe Support Council' door het neerleggen van een lidkaart van zijn vader. Verzoeker stelt dat de persoon van wie hij de lidkaart van de 'Tribe Support Council' neerlegt wel degelijk zijn vader is zoals blijkt uit zijn identiteitsbewijs, het attest van woonst van zijn vader, de lidkaart en het PV van de politie. Verzoeker verklaart dat door de slechte administratie er een discrepantie bestaat tussen de Arabische en Engelse tekst van zijn politiekaart. Hij vervolgt dat de bewijswaarde van de stukken wordt ontkend door de melding dat het kopieën betreffen zonder enige verder duiding daaromtrent. De verschilpunten tussen zijn verklaringen wijt verzoeker aan het tijdsverloop. Tot slot stelt verzoeker dat zijn persoonlijke situatie in combinatie met de problematische en gewelddadige situatie in Irak ervoor zorgen dat hij een groot gevaar loopt in Irak.

4.2. In een tweede middel – zoals uiteengezet in het eerste verzoekschrift dd. 23 juli 2012 – afgeleid uit de schending van de zorgvuldigheidsplicht, voert verzoeker aan dat uit de bestreden beslissing niet afdoende blijkt waarom hem de vluchtelingenstatus wordt geweigerd hoewel hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, noch waarom hem het subsidiair beschermingsstatuut wordt geweigerd hoewel hij aantoonst dat hij op basis van zijn individuele situatie een groot risico loopt in Irak. Volgens verzoeker blijkt uit zijn verklaringen en de door hem neergelegde stukken duidelijk dat hij in Irak geïsoleerd wordt.

4.3. In een derde middel – zoals uiteengezet in het eerste verzoekschrift dd. 23 juli 2012 – beroept verzoeker zich op afwijking van macht: miskennen van feitelijkheden.

4.4. In een vierde middel – zoals uiteengezet in het tweede verzoekschrift dd. 25 juli 2012 – afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het principe patere legem quam fecisti, geeft verzoeker een verklaring voor de verschillende data in de Engelse tekst van zijn politiekaart, en stelt hij dat verwerende partij niet kan voorhouden *"dat het om onderscheiden*

personen zou gaan die verzoekende partij hebben voorgedragen als lid van de 'Tribe Support Council' en zij geen rekening heeft gehouden met de opmerkingen van de tolk met betrekking tot de vermelding van bepaalde namen of gegevens op documenten waardoor de verwantschap niet noodzakelijk uit deze blijkt of kan blijken. Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal haar eigen *"gehoorhandvest"* niet heeft nageleefd, waardoor hij de beweerdelijke contradicties niet heeft kunnen toelichten. Door de politiekaart niet te onderzoeken, niet in te gaan op de waarde van het document, en de gevolgen van de functieverlating niet te overwegen heeft verwerende partij door nalatigheid het recht op bescherming van de verzoekende partij onvoldoende onderzocht waardoor hij verstoken blijft van internationale bescherming, aldus verzoeker.

4.5. Er worden geen nieuwe documenten aan de verzoekschriften gevoegd.

4.6.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) vooreerst dient opgemerkt te worden dat er ernstige twijfels zijn gerezen omtrent de geloofwaardigheid van het vermeend lidmaatschap van zijn vader bij de 'Tribe Support Council', (ii) er twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van zijn vermeende tewerkstelling als politieagent en persoonlijke lijfwacht van zijn vader, (iii) gezien het vermeende lidmaatschap van zijn vader als soennitisch stamleider ongeloofwaardig is er evenmin geloof kan gehecht worden aan zijn moord door sjiitische milities, en hij hieromtrent incoherente en weinig geloofwaardige verklaringen aflegt, (iv) hij bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over de moord, (v) deze vaststellingen ernstige twijfels oproepen omtrent de authenticiteit van het voorgelegde PV van de politie van de moord op zijn vader, (vi) hij niet meer weet of hun huis door leden van 'al Badr' dan wel 'al Fadila', twee sjiitische partijen, zou zijn ingenomen, en (vii) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

4.6.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste en vierde middel kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 juni 2012 (CG nr. 1018522), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.7. Wat de door verzoeker neergelegde stukken betreft, inzonderheid een woonattest, zijn politiekaart, een aanstellings-en opleidingsattest bij de politie, een lidkaart/badge van de 'Tribe Support Council', een overlijdensakte van zijn vader, en een PV van de politie, dient vooreerst te worden benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit wat volgt. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

4.8. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat volgt.

4.9.1. Na lezing van het administratief dossier concludeert de Raad dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aan te tonen. In navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient de Raad immers vast te stellen dat verzoekers relaas op een aantal cruciale punten geloofwaardigheid ontbeert.

Zo dient te worden vastgesteld dat verzoeker vooreerst het lidmaatschap van zijn vader bij de 'Tribe Support Council' niet aannemelijk maakt vermits hij daarover incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt, terwijl kan verwacht worden dat verzoeker die beweert als lijfwacht van zijn vader voor zijn veiligheid bij zijn verplaatsingen van en naar de 'Tribe Support Council' te hebben ingestaan sinds 2007 tot juli 2010 perfect op de hoogte zou zijn van (i) de samenstelling van de 'Tribe Support Council' of minstens kennis zou hebben van de soennitische stammenleiders van de 'Tribe Support Council' en (ii) hij ook zonder aarzelen zou kunnen uiteenzetten wat de 'Tribe Support Council' is en/of de 'Tribe Support Council' al dan niet hetzelfde is als de 'Tawafaq al Watani' (Nationaal akkoord: vertaling door de tolk ter terechtzitting). Deze vaststellingen zoals weergegeven in de bestreden beslissing met verwijzing naar het gehoorverslag vinden steun in het administratief dossier en worden in wezen door verzoeker niet weerlegd in de verzoekschriften. Verzoekers verweer dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet voldoende rekening heeft gehouden met het tijdsverloop tussen beide interviews kan niet overtuigen, vermits de tegenstrijdige verklaringen en incoherenties betrekking hebben op verzoekers vader en zijn participatie bij de 'Tribe Support Council' als één van de soennitische stammenleiders en zijn moord door sjiïeten. Aangezien verzoeker de lijfwacht zou zijn geweest van zijn vader gedurende drie jaar mag aangenomen worden dat hij daarover coherente verklaringen aflegt en dat het tijdsverloop daar geen invloed op heeft, zo het hele relaas op enige waarheid berust.

Waar verzoeker nog stelt dat verwerende partij niet begrepen heeft dat de 'Tawafaq al Watani' het bureau van de stammenraad 'Tribe Support Council' is, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat hij zelf verschillende en incoherente verklaringen heeft afgelegd over wat de 'Tribe Support Council' is in vergelijking met de 'Tawafaq al Watani', hetgeen niet aannemelijk is van de zoon van een soennitisch stammenleider van een subclan die bij de 'Tribe Support Council' was aangesloten. Wie verzoekers vader zou voorgedragen hebben als lid van de 'Tribe Support Council' is niet relevant vermits geen geloof wordt gehecht aan verzoekers bewering dat zijn vader lid was van voornoemde 'Council'.

Zo verzoeker nog stelt dat er geen rekening wordt gehouden met de opmerkingen van de tolk (gehoor I, p. 7), wijst de Raad erop dat uit de vertaling van de tolk blijkt dat verzoekers stamnaam niet vermeld is op zijn identiteitskaart - "soms wordt dat vermeld en soms ook niet" - zodat niet kan worden nagegaan of de persoon die vermeld wordt in de lidkaart van de 'Tribe Support Council' zijn vader is. Hoe dan ook, is de Raad van oordeel dat geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan de lidkaart van de 'Tribe Support Council' vermits bij het veld 'position' de naam 'H.alM.' staat en niet het lidmaatschap van zijn vader, een vaststelling dat door verzoeker niet wordt betwist.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat verzoeker ook incoherente verklaringen aflegt over zijn clan: gehoor I, p. 4: *"De al Khafagi-stam is opgedeeld in vier delen over heel Irak. Ali al Sagbane is de algemene leider van de vier delen van deze stam en hij woonde in al Shatra in Dhi Qar. Is hij nog de algemene leider van de stam? Zijn vader is overleden en hij is nu de algemene leider van de stam. De vier delen van de al Kafagi stam hebben zij namen? Ja, Abdelsyed clan, de clan van ali al Sabgane, al*

Mushagil-clan en al Dabah clan o.l.v. mijn vader en nu mijn broer na de dood van mijn vader. (...)"; gehoor II, p. 2: *"De al Khafagi-stam bestaat uit hoeveel delen? Drie delen, namelijk al Shamgi, al Mushagil en al Abd al Sayad. Het hoofd of de algemene leider van deze stam komt uit Abd al Sayad. Hoe noemt de algemene leider? Ghani al Sagbane is de algemene leider. (...) En deel van de stam onder leiding van uw vader hoe noemt deze? Al Shamgi. Al Shamgi zelf is opgedeeld in twee delen namelijk onze subclan 'al Dabah' en andere 'Ibrahim'. (...)"* Van de zoon van een stammenleider kan verwacht worden dat hij eenduidige verklaringen aflegt over de samenstelling van de stam en de subclans.

4.9.2. Wat verzoekers bewering betreft dat hij tewerkgesteld werd als politieagent, en daargelaten het motief met betrekking tot de verschillende data die op zijn politiekaart staan, betwist verzoeker niet dat i) de politiekaart een ingescande kopie is en ii) hij tegenstrijdige en incoherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot deze politiekaart, zoals blijkt uit de bestreden beslissing. De Raad verwijst naar wat onder 4.7. staat en voegt daaraan toe dat aan een ingescande kopie geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden toegekend omdat kopieën geen garantie bieden met betrekking tot de authenticiteit. Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk volhouden dat de politiekaart niet naar behoren werd onderzocht. Derhalve toont hij ook niet aan dat hij tewerkgesteld was als politieagent en maakt hij evenmin aannemelijk dat er voor hem gevolgen zijn omwille van de "functieverlating".

4.9.3. De overige motieven in de bestreden beslissing, met name het ongeloofwaardige karakter van verzoekers verklaringen over de moord en de tegenstrijdigheden over deze gebeurtenis die de aanleiding zou zijn geweest van zijn vlucht, het feit dat hij de inhoud van het voorgelegde PV niet kent, de ernstige twijfels over de authenticiteit van de overlijdensakte, en de tegenstrijdigheden die betrekking hebben op het document van de 'Waqf' die hij neerlegt, worden niet weerlegd. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de tegenstrijdigheden in de onbetwiste motieven niet verklaard kunnen worden door het tijdsverloop omdat het elementen en gegevens betreffen die rechtstreeks betrekking hebben op verzoeker, zijn familie en de redenen waarom hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

4.9.4. In zoverre verzoeker nog opwerpt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar eigen "gehoorhandvest" niet toepast en derhalve het beginsel "patere legem quam ipse fecisti" schendt, wijst de Raad erop dat genoemd beginsel niet dienstig kan worden ingeroepen tegen de bestreden beslissing aangezien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet over een verordenende bevoegdheid beschikt. Verzoeker duidt geen concreet reglement of verordening aan die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf werd uitgevaardigd en die door de (individuele) bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 13 januari 1982, nr. 21.888, Henry; RvS 11 december 2008, nr. 188.739, Leyssens) aangezien hij zich beperkt tot een loutere verwijzing naar "de website van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen" regel nr. 10.

4.10. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas.

4.11. De Raad stelt vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verder dient te worden benadrukt dat het de taak is van de asielzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In zoverre verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire

beschermingsstatus opnieuw beroept op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaanvraag, herhaalt de Raad dat werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn aanvraag liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker weliswaar de beoordeling door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in Basra, Zuid-Irak, van waar verzoeker afkomstig is, betwist en poneert dat de situatie in Irak problematisch en gewelddadig is doch hij geen concrete gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet correct zou zijn of dat hieruit de verkeerde conclusies zouden zijn getrokken. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden derhalve door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

4.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot tweemaal toe uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.13. Machtsafwending is *“...de onwettigheid waarbij een bestuursorgaan de bevoegdheid welke hem bij de wet tot het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang is gegeven, gebruikt tot het nastreven van een ander doel”* (zie Mast, A., e.a., overzicht van het Belgisch administratief recht, Antwerpen, Kluwer, 1999, nr. 836-839).

Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd. Daarenboven moet, opdat van machtsafwending sprake kan zijn, het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest (RvS 11 januari 2006, X, nr. 153.469). De Raad stelt vast dat verzoeker niet het minste element aanvoert waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing en dat er bijgevolg niet wordt aangetoond op welke wijze er machtsafwending zou zijn gepleegd.

4.14. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.15. Waar verzoeker in zijn eerste verzoekschrift dd. 23 juli 2012, “verzoekschrift tot nietigverklaring”, vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X/IV en X/IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS